

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ta upp målet till sakprövning,
- fastställa att Frontex var skyldig att agera i enlighet med artikel 265 FEUF och har underlåtit att göra detta antingen genom att dra tillbaka finansieringen av sin verksamhet i Egeiska havsregionen eller tillfälligt avbryta eller avsluta den (artikel 46.4 i förordning nr 2019/1896 ⁽¹⁾), eller ange giltiga skäl till att underlåta att vidta relevanta åtgärder enligt artikel 46.6, eller i övrigt göra något ställningstagande som svar på sökandenas ursprungliga begäran, och
- fastställa att denna underlåtenhet utgör ett åsidosättande av fördragen i den mening som avses i artikel 265 FEUF.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena tre grunder.

1. Första grunden: Förekomsten av allvarlig eller sannolikt fortgående underlåtenhet att iaktta grundläggande rättigheter, eller skyldigheter i fråga om internationellt skydd i Egeiska havsregionen i samband med Frontex verksamhet, till följd av vilka den verkställande direktören var skyldig att avbryta eller avsluta denna verksamhet enligt artikel 46 i förordning nr 2019/1896. Sökandena har gjort gällande att det framgår av insamlad bevisning att "nya strategier" inom gränsbevakningsverksamhet i Egeiska havsregionen, vilka började tillämpas i mars 2020, motsvarar en statlig (Grekland) och organisatorisk (Frontex) policy av systematiska och spridda attacker mot civila som söker asyl i Europeiska unionen, i strid mot, bland annat, rätten till liv, förbudet mot kollektiv utvisning, principen om non-refoulement, och asylrätten.
2. Andra grunden: Frontex har underlåtit att uppfylla sina positiva skyldigheter enligt stadgan om de grundläggande rättigheterna för att förebygga förutsebara åsidosättanden av ovannämnda grundläggande rättigheter, vilka förekommer i Egeiska havsregionen i samband med dess verksamhet. Frontex har underlåtit att agera vid konkreta yttringar av dessa positiva skyldigheter, vilka uttryckligen föreskrivs i andra bestämmelser än artikel 46 i förordning nr 2019/1896, såsom övervakning och rapportering, och är besläktade eller till och med överlappande med tillämpningen av artikel 46.
3. Tredje grunden: Frontex underlåtenhet att agera med avseende på artikel 265 FEUF berör sökandena direkt och individuellt eftersom deras situation har påverkats negativt vid ett flertal tillfällen av denna nya statliga och organisatoriska taktik av systematiska och spridda strategier bestående i avvisning från unionens territorium för att tvingas tillbaka i havet, ingripanden eller övergivning till havs i ovärdiga fartyg med risk för livet, rättsstridig tillbakavisning, kollektiv utvisning eller att de förhindras att söka asyl. Frontex fortgående underlåtenhet att vidta lämpliga åtgärder för att förebygga dessa åsidosättanden – inklusive att avbryta eller avsluta sin verksamhet enligt artikel 46 – ökar betydligt risken för sökandena att drabbas igen, för sjätte gången, av samma åsidosättanden av såväl fördragen som internationell och europeisk fördragsrätt och rättstradition.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1896 av den 13 november 2019 om den europeiska gräns- och kustbevakningen och om upphävande av förordningarna (EU) nr 1052/2013 och (EU) 2016/1624 (EUT L 295, 2019, s. 1).

Talan väckt den 25 maj 2021 – Cathay Pacific Airways mot kommissionen

(Mål T-291/21)

(2021/C 289/58)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Cathay Pacific Airways Ltd (Hongkong, Kina) (ombud: advokaterna M. Rees och E. Estellon)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- i enlighet med artiklarna 268 FEUF och 340 FEUF, förplikta Europeiska unionen (företräd av Europeiska kommissionen) att betala
 - ekonomisk ersättning motsvarande dröjsmålsräntan på 57 120 000 euro till ECB:s räntesats för refinansieringstransaktioner den 1 november 2010 (det vill säga 1,0 procentenhet), ökad med 3,5 procentenheter, för perioden 10 februari 2011-4 februari 2016, vilket ger ett belopp på 14 211 026,51 euro eller, om så inte är fallet, till den räntesats som tribunalen finner lämplig, och
 - ränta på beloppet för dröjsmålsräntan för perioden mellan den 5 februari 2016 (eller, om så inte är fallet, från och med det datum som domstolen finner lämpligt) och den dag då Europeiska kommissionen faktiskt betalar det belopp som begärs i föregående strecksats, till ECB:s räntesats för refinansieringstransaktioner, ökad med 3,5 procentenheter eller, om så inte är fallet, till den räntesats som tribunalen finner lämplig;
- ogiltigförklara det angripna beslutet i enlighet med artikel 263 FEUF;
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta samtliga sökandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan om skadestånd åberopar sökanden en enda grund. Sökanden gör gällande att Europeiska unionen enligt artiklarna 266 FEUF, 268 FEUF och 340 FEUF är skyldig att betala utomobligatoriskt skadestånd till sökanden i form av dröjsmålsränta för referensperioden.

Till stöd för sin talan om ogiltigförklaring åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Tribunalen ska ogiltigförklara det omtvistade beslutet, eftersom beslutet att avslå ansökan som preskriberad utgör en felaktig rättstillämpning.
2. Andra grunden: Det angripna beslutet strider mot kommissionens förordning nr 2342/2002, ⁽¹⁾ tolkad i enlighet med artikel 266 FEUF.
3. Tredje grunden: Det angripna beslutet strider mot delegerad förordning nr 1268/2012, ⁽²⁾ tolkad i enlighet med artikel 266 FEUF.
4. Fjärde grunden: Tribunalen ska ogiltigförklara det angripna beslutet ⁽³⁾ på grund av att det inte är tillräckligt motiverat.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG, Euratom) nr 2342/2002 av den 23 december 2002 om genomförandebestämmelser för rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget (EGT L 357, 2002, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012 av den 29 oktober 2012 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget (EUT L 362, 2012, s. 1).

⁽³⁾ Ares(2021)2113498 av den 25 mars 2021.

Talan väckt den 25 maj 2021 – Singapore Airlines Cargo mot kommissionen

(Mål T-292/21)

(2021/C 289/59)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Singapore Airlines Cargo Pte Ltd (Singapore, Singapore) (ombud: advokaterna J. Wileur, J. Poitras, J. Ruiz Calzado och N. Solárová)

Svarande: Europeiska kommissionen